

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४६८१

Title भविष्योत्तर पुराणे महालक्ष्मी व्रतकथा

Author ×

Extent १ पत्राणि Age ×

Subject पुराण साहाय्यादि

महालक्ष्मीव्रतकथा भविष्योत्तरे

✓
पद २१

५६९१

F. ३५

महल एमी

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ स्वस्थानलाजपुत्रायुः सर्वेश्वर्य
 सुखप्रदं ॥ व्रतमेकं समा न ह्यविचार्य पुरुषोत्तम ॥ १॥ श्रीलक्ष्मण उवाच ॥
 दुर्वारवृत्तदैत्येयपरिघाते त्रिविष्टये ॥ एतदेव तत्तस्यादौ देवेन्द्र प्रादु ना
 रदं ॥ २॥ तस्य श्रुत्वा ततो वाक्यं समुनिः प्रत्यनापत ॥ श्रीनारद उवाच ॥ पुरं
 दुरपुरा पूर्वपुरमासी सुशोभनं ॥ ३॥ रत्नगन्धर्वकर्मिभिरुत्थादिभिरु
 धरैः ॥ यत्रांगनाजनापांगनका लोकनसायकैः ॥ ४॥ त्रैलोक्यस्ववशं न के
 वः कुसुमसायकः ॥ वतुर्वगजनि यत्र यत्र विनयः ॥ ५॥ विश्वकर्मपियद्वि
 क्रं पयत्यनिशं शिरः ॥ तत्रानवन्महोपालो मंगलो मंगलालयः ॥ ६॥ विष्णुदेवीप्रिय
 तस्य दुर्जनका बन्धवः ॥ अन्या तु चो लदेवी यामहिषी सा यशस्विनी ॥ ७॥ कदाचि
 न्मंगलो राजा चो लदेवी सह यवानां ॥ प्रासादशिखराकूटः स्थली मे कामपदयता
 तामालोक्य महोपालः स्मरस्मेरशु रेवं बुजः ॥ चो लदेवी प्रति प्रादु दंतद्यो तितदि
 शुखः ॥ ८॥ यं वलाहितवोद्यानं क्रांतिनंदितनंदनं ॥ कारयामितवोद्विष्टतत्रोद्या
 नं मकारयत् ॥ ९॥ संपन्नं न वदोद्यानं नानाद्रुमलतान्वितं ॥ नानारदकसंयुक्तं ना
 नावृत्तिसमावृतं ॥ १०॥ अथागत्य महाक्रो लस्तु च्यस्तननस्तसः ॥ पंकुप्रादुदधनं ॥ ११॥
 क्रांतश्च दुराक्षिप्तचंचलः ॥ १२॥ दंष्ट्रावशिष्टं च नदीपथं चो धरधनिः ॥ तं
 उद्यानं न उद्यामास नानारदसमाकुलः ॥ १३॥ काश्चिदुत्पारयामास पादपाण्यादु नंदनीकां ॥ शिंदुतप्रहारेण

मे

न

रु
त

॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥

कांश्चिदंगप्रदं जले ॥ १४ ॥ कांश्चिन्निपाटयान् कांश्चि - ॥ १५ ॥ अपि यस्वराः ॥ १६ ॥ दानको ॥ १७ ॥ क्षुण्ण ॥ १८ ॥
 नकोतिविशो यस्मैत्योद्यानपालकाः ॥ १९ ॥ सनयास्तस्य वृत्तांतमृतुस्तेन पतेत्तुर
 तदाकृष्णतलोराजोक्रोधमरुतितलोन्नन ॥ २० ॥ वधयदंष्ट्रिणस्तस्य नादिदेशाखिलं
 बलं ॥ २१ ॥ अना ननु पालस्त्रिगं उगलितैर्गजैः ॥ २२ ॥ आह्वी वयमहं सर्गं कलिदृष्ट
 त्वां यसो बालयन्नखिलां क्लृप्तान् न्येद नौघमरुक्कवैः ॥ २३ ॥ पतित्रातमहाधमनैः पुरु
 यन्नखिलादिशः ॥ २४ ॥ ततोवाहं समारुह्य तदुद्यानं नरेश्वरः ॥ २५ ॥ उवाचोच्चैरिदं धाने
 दिशो मुखवरयं दशपथि यस्य वराहो यं प्रयात्युपवनांति कुं ॥ २६ ॥ तस्यावश्यं शिरस्ते
 दं विदधमि रिरिवातस्य रूपस्य तदाक्यं समावृण्य सक्षरः ॥ २७ ॥ उगमास्यैव
 मार्जेण प्राणिनश्चेष्टितं यथा ॥ २८ ॥ ततः सक्षररासक्तः कुर्याथाश्च प्रताप्य ॥ २९ ॥ ब्रीडावले कि
 तास्येदु मार्जेतस्यैव सोगमता गत्वाथ विपिनं घोरं सिंहशाहूलसेवितं ॥ ३० ॥ तमालतालकि
 तालशालार्जुनसमारुतं ॥ ३१ ॥ किल्लीकृत्तार संनारवाना लिते लकुंतलं ॥ ३२ ॥ तत्रैव वेतासं
 पश्यत्तु विन्नाभ्यन्तपतिं ॥ ३३ ॥ क्रोले वलामवाधाथ सो न वदार्जु संसुरवः ॥ ३४ ॥ न ह्येन स
 वधीक्रोडं वज्रेणाद्रियथानवाना ॥ ३५ ॥ अथ द्योमि विमानस्यः स्मरसुंदरविग्रहः ॥ ३६ ॥ क्रोड
 मरुं परित्यज्य सो वदी नमंगलं नृपं ॥ ३७ ॥ श्रीगंधर्व उवाच ॥ स्वस्त्यस्तु ते मदीया लवया सुखा
 किं कृता मम ॥ ३८ ॥ तदा वृक्षं यद्वृत्तांतं येनाहं जात ईदृशः ॥ ३९ ॥ च वत्पुटादिनिस्ता
 लेः खड्गं घैः सप्तभिः स्वरैः ॥ ४० ॥ मर्द्दादिनिस्त्रिभिर्गंधिमानं मया वृषा ॥ ४१ ॥ ना
 नास्य न गुणोपेत ममौषधी जीतमुत्तमं ॥ ४२ ॥ इत्युवाच ननु नानंततो हं कर्मणां कुर्वा ॥ ४३ ॥ पातव

का

एकदा देवता वृद्धैः संवृतः कमलासनः ॥ ४४ ॥

॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥

उः

नारद

स

शतश्रितरयस्तेन ब्रह्मणः सृष्टि कर्मणा श्री अलोवावा क्रोलो नवैति सेदियां सक्ति
 स्ते तु यदा तदा ॥२५॥ निर्जिता खिलनूपा लो मंगल स्त्वां रु निष्ठा ति तदद्य द्य दिते
 सर्व त्वत्प्रसादान्महापते ॥३०॥ तद्गुहा एव रं नू पय देव स्या पि दुर्लभा मरुज
 स्मीत्र तं दिव्यं व तु वं ग प्रलभ्यते ॥३१॥ जन्तु से सा वं नो मत्त गच्छ रा ज्यं निज दु तां श्री
 नारद उवाच ॥ श्रितरयो ध गंध वं उक्ते दं नू पति प्रति ॥३२॥ अतर्धानं गत स्तुष्टः श
 रत्काल इवां हृदः ॥ अथ मंगल नूपा लः पार्श्व स्थं द्विज माकु ल ॥३३॥ विजो ज्य मं दु रं
 कं स्वि कृ द्वा निक्षिप्त शं कलां उवाच मधु रां वा नं स्मि त पू वा शु विस्मितः ॥३४॥ देव स्त्वं हा
 न वस्त्वं वा गंध वं वा य रा द स य स त्वं वं द व टो क्स्मा कि मर्थं त्व मि दु गतः ॥३५॥ श्रु त्वं
 त्या क्षिप्य नाषं तं प्रा रु त्व देश सं न वः ॥ अरु सा र्द्धं व या या त स्त या विदेशं यथोचितं ॥३६॥
 राजा धन मु वा ने दत्वं व टो नू त ना र्द्य कः ॥ अथ यो न विधम या त्वं त लं तो यं व पा य या ॥३७॥
 अथ विष्णो नूपा ल व दु क्रो व ट पा द पे ॥ तथा त्वं तु रं गं व स मा हृत्य मरु म त्ति ॥३८॥ ज
 ग म प क्षि यो वे ण य ना स्ते सु द रं सरः ॥ व म नै क वि लो से न र थां ग न र णे न वा ॥३९॥ व न मा ज्ञा
 ल य त्वे न द ध नो रा य णी त नुं नू त वा शु सु तो द्यो ग म द्वा र विष व र्जितं ॥४०॥ ना शि ता ग
 स्ति र क्सा ति प्र स न्नं सा ग रा धि कं ॥ प र्जनं नो ष्ठ त ना श्वः पृ ष्ठा दु ती र्य त स्य सः ॥४१॥ या तु र्द
 शं निरी द्या ध त स्यै व स रं स्त टो दिव्य व स्त्र परि ध नं दिव्या न र ण नू चितं ॥४२॥ वृ थ यं तं वृ थ
 दिव्या स्त्री णं सार्धं म पश्य तो उ प श्रु या ध तं सार्धं त द्द तां तं नि वे द्य वा ॥४३॥ त तां ज लि रिति
 प्रा रु ज दु र्म भु र या गिरा श्री व ट क वा ॥ ए न किं चि य ते सार्धं त्व या न किं प रे ण वै ॥४४॥
 विधिः किं प्र लं ना स्य ब्रू हित म य या त या श्रु त्व य तं मु वा ने द सार्धः कुरु ण या न्वितः ॥४५॥

राजोव

दोयित

धं

॥२॥

[illegible]

दूरयत्राश्रमरुं पाद्यं मे प्रतिगृह्यतां ॥६३॥ इति पाद्य मंत्रः । मलयान्नसंपन्नं नाना पन्नगर
 क्षितं शीतलं वृद्धं लामोदं वंदनं प्रतिगृह्यतां ॥६४॥ इति वंदन मंत्रः । मिलत्परिमलामोदं
 मन्त्रालिकुलसंकुलो आनंदनंदनोद्यानं पद्मायै कुसुमं नमः ॥६५॥ इति पुष्प मंत्रः । गंधसं
 रसन्नं वृक्षं कस्तुसमुद्रं वं सुरासुरमरुतादिभ्यो देवि गृहाण मे ॥६६॥ इति धूप मंत्रः । मा
 तं उमं उलारवं उवं इति धूप मंत्रः । तेजसा निधनं देवि दीपो यं निमित्तं स्तवन्न क्लितः ॥६७॥ इति दी
 प मंत्रः । देवतालयपालालनूतलाधरभान्यजं । जोऽशाकारसंज्ञारनैवेद्यं ते नमः श्रियो ॥६८॥
 इति नैवेद्य मंत्रः । स्नानादिर्विधायतु यतः शुद्धि रवाच्यते । तदेतद्वचनं यमहालक्ष्मी वि
 धीयतां ॥६९॥ इत्याचमन मंत्रः । पातालतलसंनृतं वंदनां नो जन्मषण्णं । नानागुणसमाकूलं तां
 वृणु देविते नमः ॥७०॥ इति तांबूल मंत्रः । तंतुसंतानसंयुक्तं कृलाकौशलनिमित्तं । सर्वगानर
 णं श्रेष्ठं वसनं परिधीयतां ॥७१॥ इति वस्त्र मंत्रः । विष्णोर्वक्षसि पद्मे वशं खेचके तथां परोक्षमिदं
 विद्युत्सितं मम नित्या तथः न वा ॥७२॥ इति आर्धना मंत्रः । उतायं दोरं वंशा होलक्ष्मी पार्श्वं निवेदये
 तालक्ष्मि देवि गृहाण त्वं दोरं वंशं मया कृतं ॥७३॥ व्रतं संपूर्णं तां यातु तपाकार्यं मयि त्वया इति ते
 रकोत्तरण मंत्रः । नाना प्रकारं रज्जुं च कार्यं तौ र्यत्रिकादिना ॥७४॥ कृपां शुक्ला सुवर्णा च दत्वा नार्थय
 दक्षिणं । एवं निवृत्य विधिवत् पूजनं षड्गुः श्रियः ॥७५॥ वातु वीर्याय देहाय यथाशक्त्या च दक्षिणा
 देयान्मोऽश्विंशं श्रुणु मस्य विजातये ॥७६॥ दत्वा तसंख्यं कान्तुला रान्नौ जागरणं चरेत्तां वंश
 देयेयं संजाते दद्यादद्यं ततो व्रता ॥७७॥ मंत्रेण नेन विप्रैः शंखेनां बुधलादिना नमोस्तु ते निशा
 नाय लक्ष्मी आतनं मोस्तुते ॥७८॥ व्रतं संपूर्णं तां यातु गृहाण धर्मं विधेमम इति वंशार्ध मंत्रः । प्रा
 तर्विसर्जये देवी मंत्रेण नेन सुव्रती । पंक्तं देवि संत्यज्य मम वेश्म नि संविशा ॥७९॥ यथा सुपुत्रं ॥८०॥
 नृत्यो हं सुरास्या त्वसादतः । जोऽशाक्ये तु संसर्गं कुर्याद्यदापुनं व्रता ॥८१॥ विधिना येन
 विप्रैः शृणु मया समन्वितः । दातव्यं धनं रत्नं च स्वर्णं च गदि संयुता ॥८२॥ श्रोत्रियाय सुव
 इति विसर्जन मंत्रः । एवं मोऽश्वि वज्रं विप्रतं ऊयादिधानतः ॥८३॥

ॐ

१०॥ १५॥ ३॥
 नादो वयः॥ तथा दत्तं तु ने वेद्यं बडुर्जग्राहसत्तरा॥
 संयतयान्नं वसनादिद्रो यथाशक्त्या सुवर्णं च दत्वा प्रसन्नं वेदुतां॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥
 यादसनादिद्रो श्री साधु उवाच॥ एतत्ते कथितं विप्रत्रतानां व्रतमुत्तमं॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥
 साधु न ते वांछितं प्रलोक्य त्वात्र तं परं विप्रराजानं तं चकार॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥
 ब्रूते परं नास्ति क्रानां पुरस्तात्तु न प्रकाशय प्रथमं न॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥
 नो संप्राश्यां न स्तथा स यपचिनीयत्रयं त्रितं॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥
 त्रिवेद्यतस्तं विप्रो राजानमथ कारयत्॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥
 तं व्रतस्य प्रज्ञावेन तूष्णं स्वपुरमागतः॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥
 उस्मवं चक्रिरे पौरास्तो र्यदिद्रुपुरः सरा॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥
 पुरं दृष्ट्वा दिवानातिष्ठत्रयं तो घघर्घरे॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥
 नास्त्वलं मुक्तालताजालैश्चतुष्पदमिव कुर्वती॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥
 नास्ति त्रितं वनाशक्त्या वितीनकुवस्थला॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥
 दिनो गृहं पौरनारी जर्जरी नृपि नृपि जैः पूरितविग्रहः॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥
 कवलं वित्तं जगाम मंगलो राजा नोल देवी तु यत्र वै॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥
 कं राजा ब्रूवन् विमृश्य मनसा क्रुद्धा शंकां चक्रे नृपे त्विमां॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥
 गतो न्यां वदन्नां प्रति सौ नाग्या यत्तया ब्रूवन् द्रोक्षो नृपि जैः पूरितविग्रहः॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥
 श्रायं दृष्टुं मां प्रषितो दुते॥ ततो दुर्देव दुष्टा सा क्रोधा हास्त्रिद्य द्रोक्षो नृपि जैः पूरितविग्रहः॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥
 दृष्टुं स्वसौ नाग्य सुखैः सह नृपि बोधन तां राजा नृपि जैः पूरितविग्रहः॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥
 नृत्याद्यैः कुर्वन्वा तां वनो नृपि जैः पूरितविग्रहः॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥
 निदिपंती॥ सघोरकं बडुर्कं तत्र राजा पश्यन्मुह्यन्निर्गता॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥

तथा होरकमाद्यवदुमाष्टतद्वृत्ता तद्वृत्तस्य विधानार्थं स्वस्वामित्वे निवेदितं ॥ १०॥
ततो नूतनमाष्टैर्युगैश्चिह्नदेव्या क्रूरौ वृत्तां अथ संवत्सरेतीते लक्ष्मीपूजादनेनृपा
॥ १०१ ॥ तौ यत्रिकस्य निस्वाने विह्नदेव्या गृहेष्टुलोत्ता तदा कार्यमही पालो नूतनं वदु
रप्रवृत्ति ॥ १०२ ॥ अरुहाद्यादिनं लक्ष्मीमेतद्वृत्तस्य कृदोरकः ॥ इतिष्टुलोत्ता पं प्रहि होरकं
तनक्रमे ॥ १०३ ॥ तच्चुत्वा मंगलो राजा नोलदेवौ प्रकृत्यता मया द्यष्टुत्तनं कार्यं विह्नदेवी
गृहे तु वै ॥ १०४ ॥ अथ मंगलनूपणलो वदुषा कवलेनिते ॥ वकाल वमूलो नयै विह्नदेवी गृहं
प्रति ॥ १०५ ॥ अत्रोतरे मरुजलक्ष्मी ईश्वरं विधाय तु जिज्ञासाथं गृहं तस्या नोलदेव्याः स
मागताः ॥ १०६ ॥ ततः कृष्णमरुजलक्ष्मीश्चोलदेवी मन्त्रोपता गच्छगच्छा थदुष्टे विमिश्रागत्यक्र
रोषि मे ॥ १०७ ॥ तथादुराशयात्थं लक्ष्मीसाद्यवमानिता ॥ शशापाथमरुजलक्ष्मीश्चोलदेवी मि
तिकृष्ण ॥ १०८ ॥ कोलास्या नवदुष्टं यथादुष्टमवमानिता ॥ कोदेवी श्रियः शापा कोलास्या तत्र
सा नवता ॥ १०९ ॥ कोलापुरमितिस्था तं हि तौ तन्मंगलं पुरं ॥ अथायातामरुजलक्ष्मीश्चोलदेवी
निकृतनो ॥ ११० ॥ वडुधम विह्नदेवी सालक्ष्मीः समा नितार्विता ॥ वृषा रूपं परित्यज्य प्रत्यक्षा
सा तदा नवता ॥ १११ ॥ पं नो पूजा त्रिः श्रियं राशी ततो नयेता ॥ अतिलुधा ततो लक्ष्मीश्चोल
देवी शुषा चरु ॥ ११२ ॥ श्री कृष्ण ॥ अथ नान्ते प्रसन्नास्मि विह्नदेवी वरं वृणु ॥ वत्रे वरं ततो रा
ज्ञि विह्नदेवी शुषा शंया ॥ ११३ ॥ ये क्रूरिष्ठंति ते देवी व्रतमेतसुरेश्वरी तद्देशं नत्वया ह्य विनो
ज्यं यावच्चंद्रदिवारौ ॥ ११४ ॥ अथा रन्यक्रपात्थे पा नूपमं मंघिनी तु या द्याति या तु हितो ॥ ११५ ॥
देवी न किं न वतु मेत्वयि ॥ ११६ ॥ सजावेन क्रुपामेतां येष्टुत्तंति पठंति वतेषां यवां कितं ॥ ११७ ॥
सर्वं त्वया क्रयं स देवहि ॥ ११८ ॥ धामा नु लक्ष्मी स्तत्रे वां तरधीयता ॥ अथ मंगलनू
तवमानुमौ च सा स्मृतिवदंती तां प्रणम्य सा इत्युवसततो देवी माते विमिश्रागत ॥

पुनर
ल
नारद
व

ल

विनो

॥ १०॥

पादस्तत्रागत्यप्रियोर्वना ॥११॥ तत्रेपरमंयान्त्याविल्लदेद्यासमन्वितः। अथेष्टयादुराकारात्
 ह्रदेवीभूतप्रति ॥१॥ योलदेवीसमायाताकारस्थे वीरिताजनेः। ततो जगमविष्णुनेमत्रासी
 दं गिरामुनिः ॥१॥ अथा लोभ्यानुताकारा स्तानहृष्टा विविंत्यतां। समुनिः श्रीव्रतं दिष्टं मोल
 देवीमकारयता ॥२॥ व्रते ततेयसा जाता योलदेवीमहा यशाः। दान्तिप्यत्रेलिलीलाजिर्वाव
 एयेवनिवेतना ॥३॥ ततः क्रुदा विहागत्यवनमारवेदनं वृषः। मुनेर्वैश्वमनितां राजा हृदरी
 वामलोचनो ॥२॥ अथराजा मुनिं क्रुद्रेयधन्येति क्रुधा तां। तद्वृता तं समाख्या यराज्ञे
 ताप्रददौ मुनिः ॥३॥ अथागत्य निजं राज्यं योलदेवीसमन्वितः। विल्लदेद्यासमन्वितः। यसकि
 तोलनुजे मंगलो नृपः। विल्लदेवीवरं वने योलदेवीसमागमे। समुद्रस्मयपागं गा यमु
 नेसंगमे सदा ॥२॥ तथा मंगलनृपस्य जाते तेवामलोचनो परस्परराधिवै तस्यप्राते
 राहो मन्त्रवतुः ॥२॥ विल्लदेद्यासमं सोध योलदेद्यासहाखिलो ॥ सप्तदीपावती पृथ्वी बुधु
 जेमंगलो नृपः ॥२॥ व्रतस्यास्थेव सामध्याह्निके दुः सोपि नृतनः। अन्तर्मंगलनृपस्य मं
 त्रीतव यथागुरुः ॥२॥ तुत्काथ सकला जोगा तं मंगलो नृपुजा वरः। स पुनः स्वर्गमेत्या
 नृन नृनं विष्णु देवतं ॥२॥ श्रीनारद उवाच ॥ एतत्ते वृथितेश क्रुत तानां व्रतमुत्तमो य
 कथा श्रीवले नापिलनते वांछितं फलं ॥३॥ अथागमिवती र्थेषु देवेषु यगवां न्यथा। नदीषु मं
 यथा गंगा व्रते चैतन्नया व्रतां ॥३॥ धर्मं वार्थं च कामं च मोक्षं च यदिवो षसि। तदेतत्वं व्रतं
 शक्र कुक्षी स मन्वितः ॥३॥ श्रीतत्त उवाच ॥ व्रतमिदमपत्तु क्रे नारदेनो पदिष्टं सुरप
 तिरपि यस्या वांछितार्थः स लेने। त्वमपि कुरु तथे तर्ह्यमस्तु नो यथास्यादन्निमतं फल
 सिद्धिः पुत्रपौत्रादि वृद्धिः ॥३॥ इति श्री नविषोत्तरपुराणे महालक्ष्मी व्रतव्रणसमाप्ता ॥ ॥

इति द्वा एव मयं भानि मयं देवसागरेऽगन्मात्रमहात्मिस्तु तं शुक्लासमुद्रम् ॥ किल हि न
केन जल्पितेन पुनः पुनः ॥ अयं मेशर एनास्ति त्वत्तो मात इति प्रिये ॥ २ ॥

महात्म्यं पूजा